

NA DEN REGEN,

DOOR

LAURENS VAN DER WAALS.

Er viel een ijle schijn over de vochte blären
en zoo werd schemer, in hun schaduw, als een mist
vol zachten weerschijn, waar verdampte amathyst
scheen door de paerliggroene dauw te varen
en de andre tinten, grauwig blauwig, de onklaren,
verloren zich of bleven onbeslist.

Maar waar het loover zich bedeesd ontsluit,
maakt schijn en weerschijn op 't fluweelig donker
een donkerroode, mat befloerste, buit;
breekt tusschen blaadjes vaag verguld en droppels vol geflonker
een zware roode roos eenzelvig uit.